

Punt d'encaix, D-Loop: Indicacions

90° ..., 1/8 de polzada per sobre ..., potser per sota ... Cal no badar en la posició del punt d'encaix a la corda d'un compost. Un correcte moviment d'aquest punt després de la deixada, és sovint garantia d'una posada a punt d'arc i fletxa molt més simple i útil, però això no és tot...

En el lloc indicat i ben fet

Parlant de l'ajustat, la localització del punt d'encaix és primordial, per la resta els apassionats tenen a disposició tota una sèrie de proves i d'eines específiques que ajuden no poc i que contribueixen a portar a un ajustat preliminar més que satisfactori. Trobar un punt d'encaix correcte pot no ser suficient per optimitzar el material, si no ens preocupem també d'una acurada disposició de la porció de corda afectada, tan si ens orientem cap a la més clàssica de les solucions (zona limitada per dos localitzadors, dalt i baix del culatí - Foto 1) com si optem per la més complicada construcció d'un *D-loop* (Foto 3). Curar la qualitat significa també en aquest cas procurar-se dels materials adequats a les necessitats.

La importància del fil

Parlo de fil no perquè sí, ja que els vetusts localitzadors metàl·lics i els botons de goma mòbils o *Nock Cushions*, cal dir que ja han passat el seu temps. Pes, danys a la corda sota el folre o reforç, interferències, gastat, en resum un tou de bons motius han portat a excloure de bon principi tots aquests adminicles que són còmodes però no resulten de fiar.

Per la resta, la breu mostra d'arquers *top* que us proposo en les fotos que segueixen aclareix d'una manera evident quines són les darreres orientacions d'arquers que competint al més alt nivell han de decidir entre opcions necessàriament contrastades.

Un punt d'encaix ben fet no hauria de ser ni molt ample ni molt voluminós essent tanmateix resistent i, quan s'hagi decidit la seva localització, absolutament fix. El benvolgut i vell *Dacron* continua sent un clàssic considerant que, un cop ben estret en les tres o quatre voltes (fins i tot mil·límetres) que normalment són suficients per crear un localitzador més que sòlid, s'adhereix bé al reforç aplanant-se el que cal per permetre fins i tot una segona lligada. El volum final del localitzador quedarà prou limitat també en aquest cas per assegurar que no hi hagi eventuals interferències amb el culatí de la fletxa un cop encaixat a lloc. Està clar que donada l'escassa oferta al mercat, el *Dacron* no és l'única solució practicable però estem pràcticament obligats a cercar materials que ens puguin garantir els mateixos resultats finals. Això exclou a priori els materials de diàmetre massa gran o poc propensos a ser treballats. Molts fils trenats òptims com a reforç de corda, són en canvi desaconsellables per a fabricar localitzadors de punt d'encaix.

Deixeu espai i cureu l'encaix

L'espai a formar després de fer els dos localitzadors o de lligar el *D-loop* ha de ser sempre prou ample com per evitar els contactes perjudicials de que ja hem parlat. En aquest sentit serà sempre bo provar-ne "en sec" el comportament, també i principalment a plena obertura. Només en aquestes condicions podrem verificar d'una manera efectiva la possibilitat de contactes indesitjats. Sempre amb aquest objectiu podria ser útil, a plena obertura, de voluntàriament obligar torsions i rotacions al disparador per així determinar el comportament del punt d'encaix sota les condicions més absurdes d'ús. Indicacions vàlides en aquest sentit ens porten a evitar situacions extremes. El mateix argument val per la relació que s'estableix entre corda i culatí. L'experiència ens ensenya que amb compost poden caldre unes condicions notablement diverses de les que normalment es recomanen pel recorbat (fletxa que salta en donar un lleuger cop a la corda amb els dits). Un acoblament adequat als nostres objectius de fet demana sovint un culatí que encaixi de manera ben justa tot i mantenir el perfil inalterat (que no se separin les cues). Cert que sovint és només una qüestió de dècimes de mil·límetre, però us asseguro que val la pena estar-hi prou al cas.

Les opcions

Les imatges que venen a continuació, tot i no donar obviament totes les opcions possibles, us mostraran un panorama prou ric de les solucions més practicades pels tiradors de nivell internacional sobre aquest tema, partint de la més tradicional de les alternatives fins arribar a les més avançades, evitant les solucions que a priori resulten no compatibles amb el tir compost en estil FITA o aquelles que no han estat prou provades (*D loop* rígids, acoblaments magnètics, etc.)

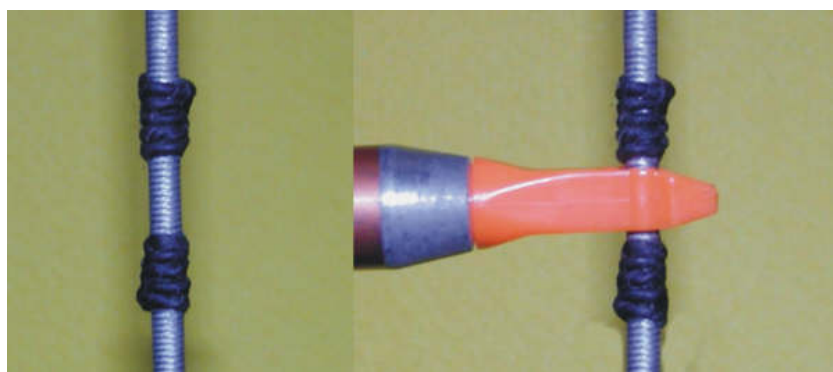

FOTO 1

La més tradicional entre les solucions permet també l'adopció de culatins asimètrics que en canvi són altament desaconsellables en presència de *D-loop*. Un punt d'encaix estructurat d'aquesta manera demana naturalment l'ús de disparadors amb cordeta. Tres o quatre voltes, tal vegada repetides en els espais que han quedats buits després de la primera passada, seran més que suficients per crear un localitzador sòlid i ben estructurat. Un nus fort a cada volta, i un doble

nus pla per tancar el lligament, que tanmateix deixarà un mínim espai de joc entre les parts com es veu a la foto. Amb la mateixa metòdica es poden fer les bases sobre les que després es formaran els caps dels *D loop*. L'eficàcia d'aquesta opció està en discussió pel fet que cal posar la cordeta del disparador sota el localitzador inferior. Aquesta situació de fet tendeix a crear una línia de pitjat que no és coincident amb la línia de la fletxa.

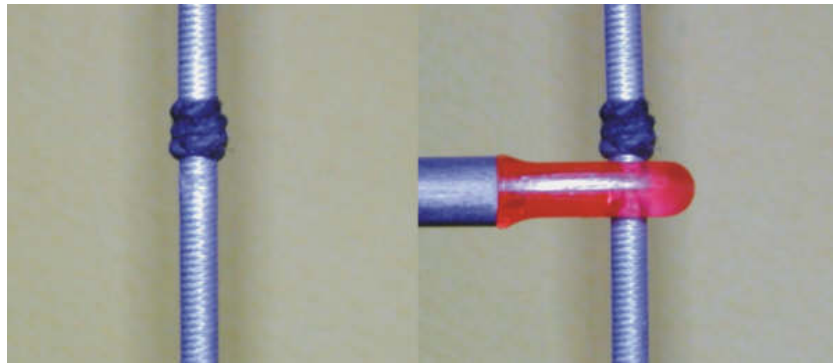

FOTO 2

Idèntica solució que evita però el localitzador inferior. Les avantatges podrien relacionar-se amb un pes decididament menor respecte a qualsevol altre opció, inclosa la anterior que és en qualsevol cas extremament lleugera. Queden obertes les qüestions que suposa l'alternativa anterior de dos localitzadors. En ambdós casos el localitzador superior haurà de ser particularment sòlid atès que serà l'únic responsable de mantenir el culatí a lloc. El perill d'interferències amb la cordeta del disparador és aquest cas més evident (pressió sobre el culatí amb l'arc obert). Per contra els perills de contacte a la cara del tirador, tal vegada de verificar, es veuen potencialment anul·lats.

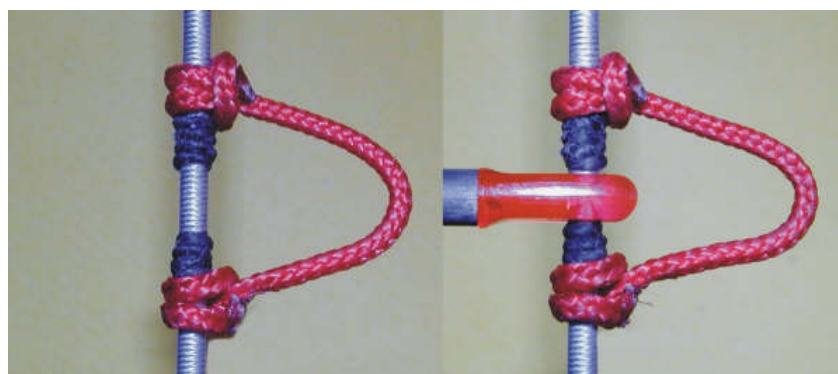

FOTO 3

El doble localitzador s'usa de base per a construir el *D loop*. Els *D loop* en general garanteixen una transferència més en línia de l'empenta de l'arc a la fletxa, i en alguns casos (potències baixes) estan aconsellats per evitar qualsevol problema de visor a les distàncies llargues. De construcció molt simple els *D loop* concebuts d'aquesta manera poden ser encara fàcilment canviats o substituïts d'urgència, sense comprometre els paràmetres d'ajustat de l'arc. També en aquest cas l'espai

necessari entre els extrems dels localitzadors i el culatí ha de ser al menys de 1 a 1 ½ mm, mesura normalment suficient per evitar pressions anòmales sobre el culatí amb angles tancats de corda (plena obertura). En aquesta conformació, i en general en totes aquelles que preveuen un *D loop*, els localitzadors es poden fer de només dues o tres voltes. Si durant les proves de tracció la vostra fletxa tendís a separar-se del reposafletxes, probablement el vostre equipament podria no tolerar aquesta conformació i seria oportú passar a la conformació de *D-loop* simple, no sense haver recontrolat abans la tolerància dels espais de joc entre localitzadors i culatí.

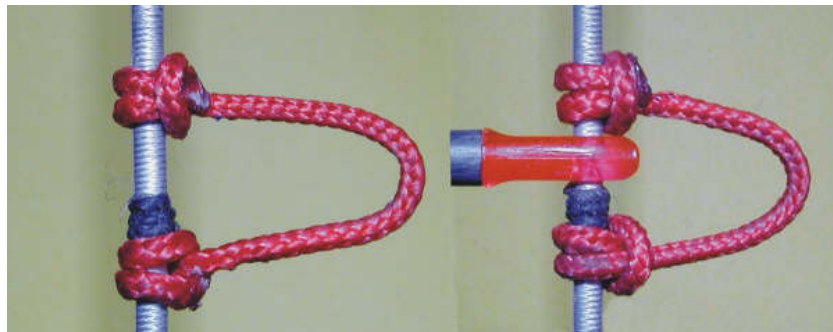

FOTO 4

Usat freqüentment per molts d'entre els millors especialistes del món, el localitzador simple acoblat al D-loop per la seva pròpia naturalesa constructiva tendeix a fer adherir constantment la fletxa al suport del reposa durant tota la tracció exercint una pressió regular sobre aquest. Aquesta dada de fet contribueix de manera determinant, per exemple, a reduir els efectes d'un moviment no ortodox del punt d'encaix després de la deixada. Els perills d'un punt d'encaix d'aquesta mena poden derivar del fet que el nus superior del D-loop exerceix de localitzador, i en cas d'avaria podria no resultar no tan fàcil de col·locar amb precisió amb perjudici de l'ajustat correcte de l'arc. Un nus que serveix també com a única referència no representarà un màxim de seguretat pel que poden afectar les pressions sobre el culatí. Verificacions serioses durant l'entrenament són més que aconsellables.

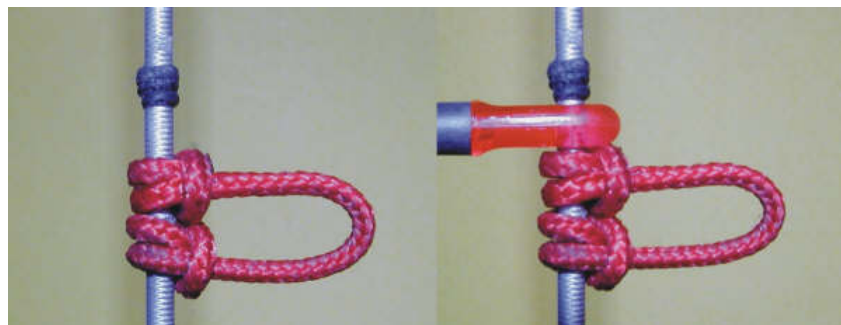

FOTO 5

L'estil tot a sota recorda d'alguna manera la presa que pot exercir una corda directament fixat al disparador. En aquesta conformació la pressió exercida per la

fletxa sobre el reposa serà encara major, i això podria portar-vos a un ajustat del punt d'encaix decididament tendint a baix (fins i tot sota els cànons dels 90°). Pels mateixos motius els avantatges que comporten els altres *D-loop* sobre l'alça del visor es veuen aquí anulats. Atesa l'evident nosa dels dos nusos sota el culatí segurament seria oportú optar per materials de *Loop* de diàmetre reduït a fi d'evitar els freqüents contactes perjudicials .

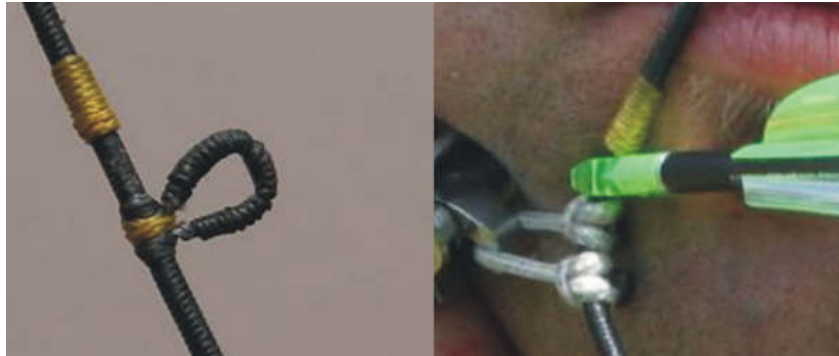

FOTO 6

En la imatge de l'esquerra es veu l'evolució del mètode "tot sota el culatí" portada a terme per l'australià Clint Freeman que tanmateix (imatge de la dreta) no renuncia a equipaments més clàssics. El seu *Clint's Loopy* és una autèntica joia artesanal capaç d'eliminar els problemes de moviment horitzontal involuntari que de fet pateixen una mica tots els *D-loop* i que influencien la rotació regular del *peep*. És pràcticament etern, però certament d'elaboració complicada. Vegi's com molt prudentment, el campió del món sobre diana de 2003, ha resolt el problema de la necessària solidesa del localitzador superior, particularment en aquest tipus de conformació, donant-li més longitud en comptes de fer-lo més voluminós, evitant així contactes perillosos sobre el culatí.

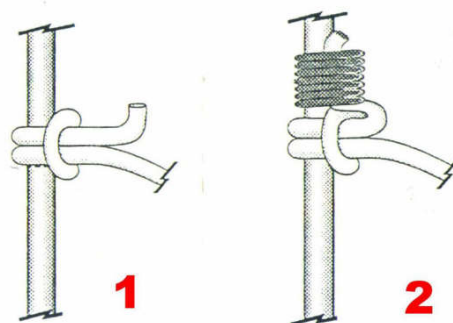

FOTO 7

En benefici de la immobilitat del *D-loop* en sentit horitzontal, val la pena recordar una de les més antigues solucions, trobada en el seu temps, i que es veu clarament en la imatge superior. Una mica més de material, pes i feina sobre la corda, i el problema està resolt. Pot valer la pena de provar-ho.

FOTO 8

Una galeria de campions. D'esquerra a dreta, de dalt a baix: Button, Baldur, Gooden, Henriksen: Tots amb doble localitzador i *D Loop*.

FOTO 9

Una galeria de campions. D'esquerra a dreta, de dalt a baix: Santacruz: Doble localitzador i *D Loop*; Vandionant : Doble localitzador pur; Cousins : Localitzador sezill i *D Loop*; White : Doble localitzador i *D Loop*.